

Prethodno pitanje

Uključuje li pojam ambalaže kako je definiran člankom 3. Direktive 94/62/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2004/12/EZ ⁽¹⁾ „kartonski tuljci” (tuljci, cijevi, valjci), oko kojih je omotan savitljiv materijal, poput papira ili plastičnih folija, koji se prodaju potrošačima?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 47, str. 26.) (SL; posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13. svezak 65., str. 39).

Tužba podnesena 26. lipnja 2015. – Europska komisija protiv Francuske Republike**(Predmet C-314/15)**

(2015/C 294/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Francuska Republika

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da Francuska Republika, time što nije osigurala sekundarno ili ekvivalentno pročišćavanje komunalnih otpadnih voda iz 15 aglomeracija koje imaju populacijski ekvivalent između 10 000 i 15 000 za sva ispuštanja izvan osjetljivih područja, odnosno populacijski ekvivalent između 2 000 i 10 000 za sva ispuštanja u slatke vode i estuarije, nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. stavaka 1. i 3. Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda ⁽¹⁾.
- naložiti Francuskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom tužbom Komisija prigovara da Francuska nije pravilno provela u petnaest aglomeracija Direktivu Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda.

Na temelju članka 4. stavaka 1. i 3. Direktive 91/271/EEZ aglomeracije koje imaju populacijski ekvivalent (p.e.) između 10 000 i 15 000 za sva ispuštanja izvan osjetljivih područja, odnosno populacijski ekvivalent između 2 000 i 10 000 za sva ispuštanja u slatke vode i estuarije trebaju biti opremljene sabirnim sustavima i podvrgnuti sekundarnom pročišćavanju ili ekvivalentom pročišćavanju otpadne vode, najkasnije do 31. prosinca 2005.

⁽¹⁾ SL L 135, str. 40. (SL; posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2015. uputio Cour constitutionnelle (Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg**(Predmet C-321/15)**

(2015/C 294/51)

*Jezik postupka: francuski***Sud koji je uputio zahtjev**

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Prethodna pitanja

Je li članak 13. stavak 6. zakona izmijenjenog 23. prosinca 2004. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova, u mjeri u kojoj omogućava nadležnom ministru da zahtijeva predaju izdanih, ali neiskorištenih, emisijskih jedinica bez cjelokupne ili djelomične predaje s naslova članka 12. stavaka 2. i 4. istoga zakona u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽¹⁾ a posebice s općom strukturom sustava trgovanja emisijskim jedinicama koji je predviđen tom direktivom pri čemu to pitanje obuhvaća pitanje stvarnog postojanja, odnosno u slučaju potvrdnog odgovora, kvalifikacije predaje emisijskih jedinica koje su izdane ali nisu iskorištene, te pitanje eventualne kvalifikacije emisijskih jedinica kao dobara?

⁽¹⁾ SL L 275, str. 32.(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2015. uputio Østre Landsret (Danska) – TDC A/S protiv Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Predmet C-327/15)

(2015/C 294/52)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TDC A/S

Tuženici: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktiva 2002/22/EZ od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) ⁽¹⁾, uključujući članak 32., tomu da država članica utvrdi pravila prema kojima poduzetnik ne može podnijeti zahtjev protiv države članice za zasebnu naknadu neto troškova pružanja dodatnih obveznih usluga koje nisu obuhvaćene Poglavljem II. te direktive u slučaju kad poduzetnikova dobit od drugih usluga koje su obuhvaćene poduzetnikovim obvezama pružanja univerzalne usluge iz Poglavlja II te direktive premašuje gubitke povezane s pružanjem dodatnih obveznih usluga?
2. Protivi li se Direktiva o univerzalnoj usluzi tomu da država članica utvrdi pravila koja poduzetnicima omogućuju podnošenje zahtjeva protiv države članice za naknadu neto troškova pružanja dodatnih obveznih usluga koje nisu obuhvaćene Poglavljem II. te direktive samo u slučaju ako su neto troškovi nerazuman teret za poduzetnike?